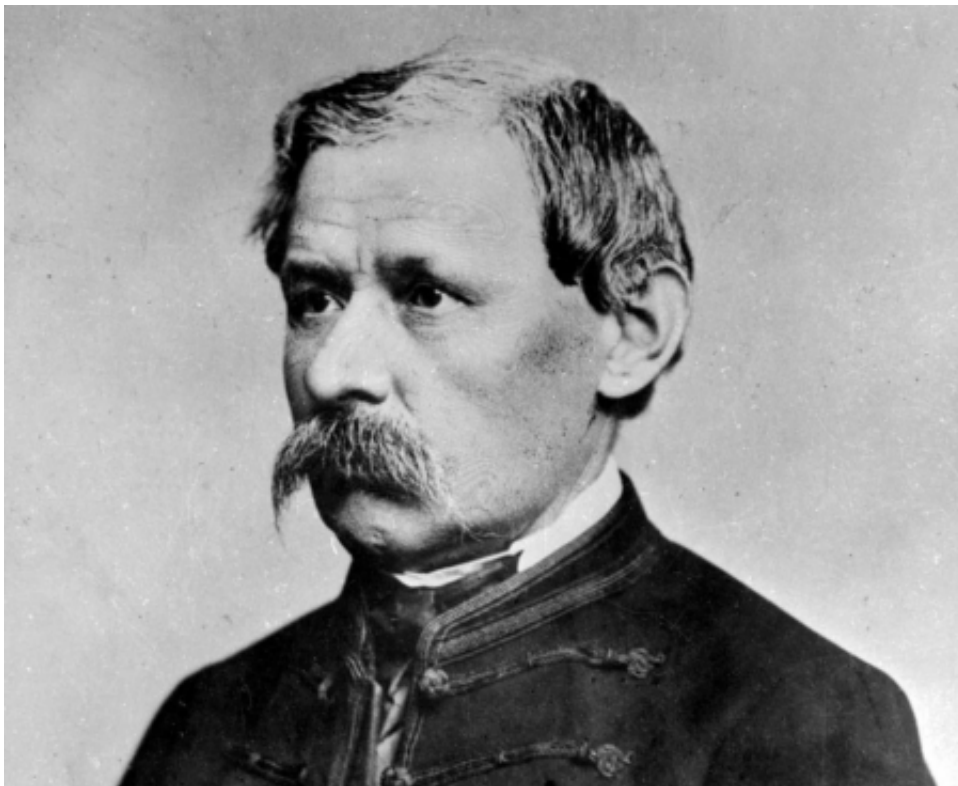

Arany János Vásárban

Hangos vers

(A hanganyag itt található: <https://varazsbetu.hu/mesetar/vasarban>)

Gyékényes, abroncsos alföldi szekér,
Honnan cipel a sors - s e három egér?
Hoztál-e pirosuló új búza-magot?
Mezők üde lelkét: friss széna-szagot?

Odakünn már, úgy-e, megért a kalász?
Rét gyapja lenyirva; foly a takarás;

Boglyák tetejéről egy-egy suta gém
Néz szét aratóknak vidám seregén?

Rég nem látta bizony vidámnak e nyájt,
Minden nyara - új seb - a régire fájt:
De talán most e nagy mezei jószág
Áldást hoz az egyszer: szép Magyarország.

Legyen is, legyen is megáldva e föld
- Isten maga telke - mint rég ezelőtt,
Mikor én is "markot hajtani" kezdtem,
S nem sikerült, bárhogya mint igyekeztem.

Így - vézna, ügyetlen testi dologra -
Adtam fejem a bölcs tudományokra,
Barázda helyébe' szántván sorokat,
Nem kérkedem ezzel, mert azt se sokat.

De, hogy a mezőt, az anyatermészet
Kebelét elhagytam, sajog egy érzet,
Holtig sajog itt benn, - s tüzebben vér
Láttodra, te búzás alföldi szekér.

(1877. júl. 9.)

(A hanganyag itt található: <https://varazsbetu.hu/mesetar/vasarban>)